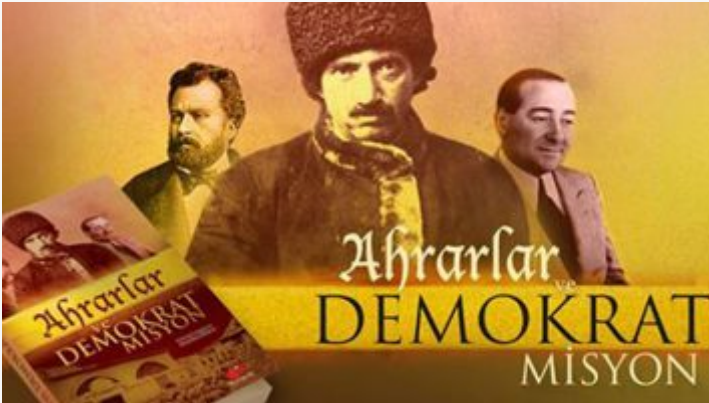
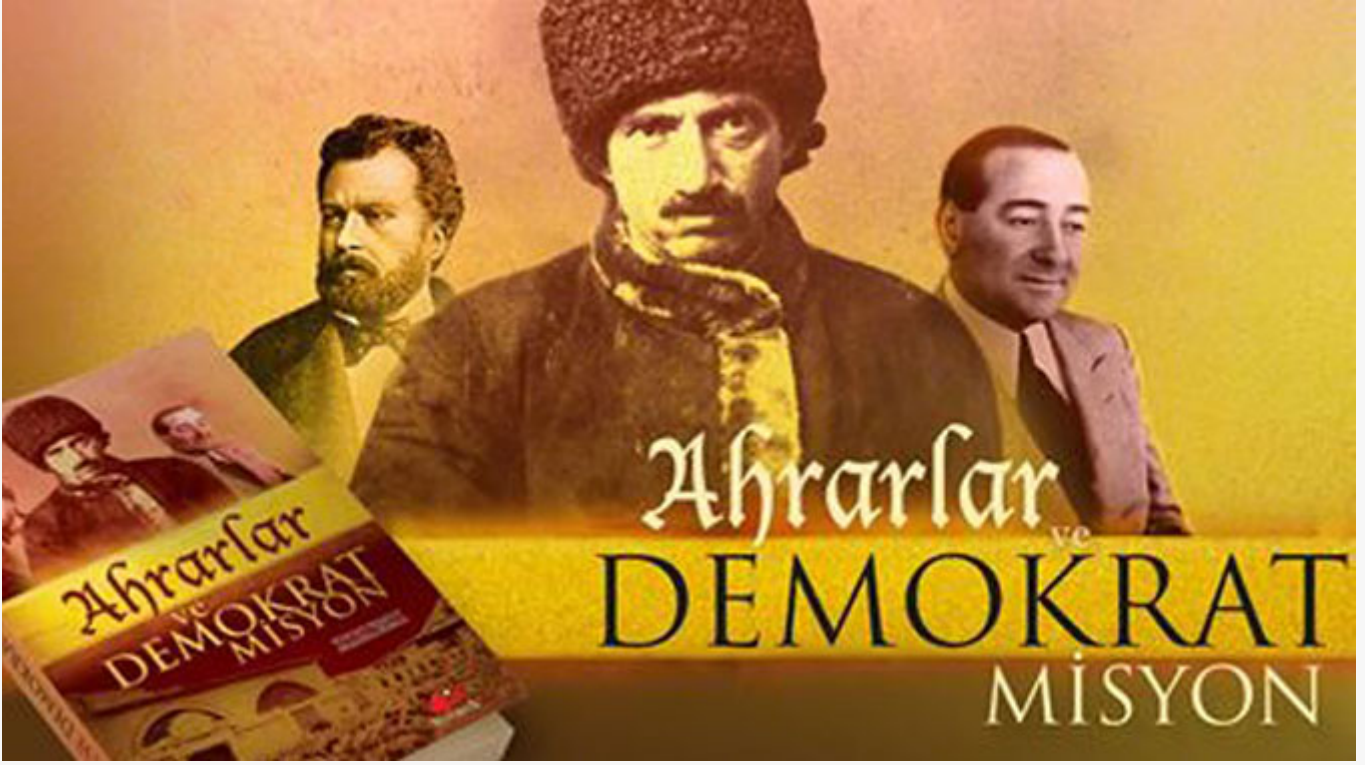

Şahsın demokratiği

Demokrat şahıs, görüşlerini başkalarına zorla kabul ettirmeye çalışmaz. Muhatapı ile iyi niyetle iletişim kurar, ya ikna eder veya gerekirse ikna olur. Neticede taraflar arasında müsbet bir anlaşma sağlanır.

“İsteyen inansın, isteyen de inkâr etsin.”¹ “Dinde zorlama yoktur.”² İkinci halife Hz. Ömer, kendini eleştirmek isteyen birisinin engellenmesi üzerine; “Onu serbest bırakın. Eğer bize söylemezse onda hayır yoktur. Eğer onların doğru sözlerini kabul etmezsek bizde hayır yoktur.”³

Vatanımızın hür ve demokrat bir ülke olabilmesi için şartlardan önde geleni, vatandaşlarımızın hür ve demokrat olmasıdır.

İnsan, biyolojik bir varlık olduğu gibi sosyal bir varlıktır aynı zamanda. Biyolojik yönüyle demokrat mı değil mi diye, sorulmaz. Demokratlık, insanın sosyal yönünü ile ilgili bir haldir.

Şahsın demokratiği, fazilet ve güzel ahlâkla gelişir, mükemmele ulaşabilir. Demokrat olmanın önündeki engeller ise, hisler ve lâtifeler, cehalet, inat, garaz, intikam ve taklittir diyebiliriz.

Şahıs, birlikte yaşadığı kişileri yok sayıp, onların hareketlerini kısıtladığı, kendisine tabi olmaya zorladığında demokratiğinden de uzaklaşır.

Allah’ın insanlara yaratılışlarında verdiği cüz-i ihtiyari, hürriyet ve demokrasiyi gerekli kılıyor. Bu açıdan bakarsak, cüz-i ihtiyari Allah’ın biz insanlara bir ikramı, bir hediyesi olarak kabul edilebilir. Bilindiği gibi her insan farklı fıtratta yaratılmıştır. Yine her şahısta Esmâ-i Hüsnâ’nın farklı tecellileri vardır.

Ohalde her insan farklı şekilde ve hür olarak bir düşünceye sahip olabilir. Bu farklılıklarda ortak nokta önemlidir. Peki, nedir, neler olabilir bu ortak noktalar?

İlk olarak şunu söyleyebiliriz; “Herkes harekât-ı meşrûasında şahane serbest olmalıdır.” Ortak noktalardan biri “müsbet

hareket”, başka biri ise, “karşıdakine insafı muamele” etmektir.

Her şahıs, “Benim fikrim, davranışlarım güzeldir veya daha güzeldir” diyebilir. Fakat “yalnız benim fikrim, davranışlarım güzeldir” demeye hakkı yoktur.

Onun için fikir ve davranışlarımızda diğer kişiler ötekileştirilmemeli ve onların farklı görüş, anlayış ve davranışlarına saygı duymalı ve tahammül edilmelidir.

Ayrıca demokratiğin bir özelliği de, “bir şeyi reddetmek ayrıdır, kalben kabul etmemek ayrıdır ve amel etmemek bütün bütün ayrıdır” prensibine uygun hareket etmektir.

Tam burada, “demokrat kime denir, demokrati nedir?’ gibi sorular aklımıza geliyor. Genel anlamda, demokrat kişi, demokrasiyi benimseyen ve savunan kişiye denir. “Esasen demokrati; hakkın yanında olmak, hakkı teslim etmek, ideolojik, kurumsal ve şahsî öncelikleri bir tarafa bırakıp hakka taraftar olmaktır denebilir.” Veya “genel bir tarifile demokrati; ötekileştirmeyen, farklılıkları zenginlik olarak kabul eden, âdil, hürriyetçi tavır ve kuralları benimseyen, devlete, statükoya ya da belli bir zümreye yaslanmadan yüzünü şahsa değil, şahs-ı mâneviye dönen, aralarındaki meseleleri istişare ile halleden başkalarının görüşlerini de dikkate alan bir duruş sergilemektir.

Demokrati medenî bir hayat tarzıdır. Demokrat olmanın önemli bir özelliği; “kendin için ne düşünüyorsan başkaları için de onu düşün, kendin için ne istiyorsan başkaları için de onu iste”dir. Bu aynı zamanda Peygamber Efendimizin (asm) bir hadis-i şerifinin ifadesidir.

Demokrat şahıs, görüşlerini başkalarına zorla kabul ettirmeye çalışmaz. Muhatabı ile iyi niyetle iletişim kurar, ya ikna eder veya gerekirse ikna olur. Neticede taraflar arasında müsbet bir anlaşma sağlanır.

Son olarak özetlemek gerekirse, “Demokratların vasıflarını şöyle sıralamak mümkündür:

Demokrat kişi, din ve vicdan hürriyetine taraftardır.

Demokrat olmayanların yaptığı tahribatı tamire çalışır.

Devleti ve memuriyeti millete hizmet olarak görür ve millete hizmeti esas alır.

Kur’ân’a ve Risale-i Nurlara taraftardır.

Dipnotlar:

1. Kehf, 29.
2. Bakara, 256.
3. Ebu Yusuf, Kitab’l-Harar, 13.

05 Haziran 2015 Yeni Asya Gazetesi